

פקודת מס רווחי חברות. מס' 12 לש' 1947.

מס' 12 לש' 1947.

פקודה הבאה לקבוע קביעות בדבר הרמת הכנסה מתוך הטלת מס על רווחיהן של חברות ולהסדיר את גבייתו של אותו מס.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת מס רווחי החברות, 1947.

שם קצר.

2. בפקודה הזאת —

פירוש.

„הון-מניות רגיל“ מובנו כל הון-המניות (ויהי נקרא בכל שם שהוא), שהוציאה החברה, להבדיל מהון שהמחזיקים בו זכאים בדיווידנדום בשיעור קבוע או בשיעור העולה ויורד ביחד עם שיעור מס ההכנסה החל על חברות, אבל אין להם שום זכות אחרת לקבל חלק מרווחיה של החברה;

„חברה“ מובנה חברה כל-שהיא, המאוגדת או רשומה לפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בפלשתינה (א"י) או במקום אחר, והמונה כולל אגודה שיתופית;

„חוק הנוגע במס הכנסה“ מובנו פקודת מס ההכנסה, 1941, או פקודה כל-שהיא המתקנת את הפקודה הזאת או הבאה במקומה;

מס' 28 לש' 1941.

„יושב בפלשתינה (א"י)“, כשהמדובר הוא ביחיד, מובנו יחיד היושב בפלשתינה (א"י), פרט לאותן תקופות-היעדרות זמניות שתהיינה עשויות להיראות בעיני פקיד-השומה כמסתברות ולא בלתי-עקביות לטענתו של אותו יחיד שהוא יושב בפלשתינה (א"י); כשהמדובר הוא בחבר בני-אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, מובנו חבר כל-שהוא של בני-אדם, שהשליטה על עסקיו והנהלתם נעשות בפלשתינה (א"י);

„מס רווחי חברות“ מובנו המס שהושם לפי הפקודה הזאת;

„נציב“ מובנו הנציב שהופקד על הגשתו של החוק הנוגע במס הכנסה, או המשנה לנציב מס ההכנסה שנתמנה לפי החוק ההוא;

„פקיד-שומה“ מובנו פקיד כל-שהוא, שאותו הרשה הנציב העליון לערוך שומה כל-שהיא לפי החוק הנוגע במס הכנסה;

„רווחים“ מובנם כל הכנסה, העשוייה להתחייב במס הכנסה לפי החוק הנוגע במס הכנסה;

„רשימת-שומה“ מובנה רשימת חברות, שנישמו למס רווחי חברות, אשר הוכנה לפי סעיף 27;

„תקופת חשבונאות“ מובנה —

(א) במקרה שחשבונותיה של חברה נערכים לתקופות של שנים-עשר חודש, הבאות בזו אחר זו — כל אחת ואחת מן התקופות ההן; וכן

(ב) במקרה שחשבונותיה של חברה —

(1) נערכו לתקופה ארוכה משנים-עשר חודש או קצרה מכן, או

(11) לא נערכו,

אותה תקופה, שלא תעלה על שנים-עשר חודש, שיהיה הנציב עשוי להגדירה;

„תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס“ מובנה —

(א) תקופת חשבונאות כל-שהיא, המתחילה ביום האחד באפריל, 1946; או

לאחר-מכן; וכן

(ב) במקרה שהתחילה תקופת חשבונאות לפני יום האחד באפריל, 1946, ונסתיימה לאחר התאריך ההוא — אותו חלק מתקופת החשבונאות ההיא החל לאחר יום 31 במארס, 1946.

3. הפקודה הזאת תוגשם בידי הנציב, פקידי-השומה ואותם פקידים אחרים הנשמה ממחלקת מס ההכנסה שעשוי להיות צורך בהם.

4.—(1) כל אדם, שמוטלת עליו חובה רשמית כל-שהיא או העובד בהגשמתה של הפקודה הזאת, יהיה רואה כל תעודות, ידיעות, דינים-וחשבונות, רשימות-שומה והעתיקהן של רשימות כאלה, הנוגעים ברווחיה או בנסמני-רווחיה של חברה כל-שהיא, כסודיים ומסורים לו על מהימנותו, ויהיה מטפל בהם כן.

(2) שום אדם, שנתמנה לפי הפקודה הזאת או העובד בביצוע קביעותיה, לא יידרש להראות בבית-משפט כל-שהוא דין-וחשבון, תעודה או שומה כל-שהם, או לגלות או להודיע לבית-משפט כל-שהוא עניין או דבר כל-שהם, שנודעו לו מתוך ביצוע חובותיו לפי הפקודה הזאת, אלא במידה שהדבר עשוי להיות נחוץ לצורך הוצאתן אל הפועל של קביעות הפקודה הזאת, או מתוך סכייה לתביעה לדין על עבירה כל-שהיא, שנעשתה ביחס למס רווחי חברות, או בהמשכה של תביעה כזאת.

(3) מקום, שלפי חוק כל-שהוא העומד בתקפו בחלק כל-שהוא מן הדומיניונים של הוד רוממות, או במקום כל-שהוא שבחסות הוד רוממות, או בשטח-ארץ כל-שהוא, אשר עליו קיבל הוד רוממותו — מטעם חברי-הלאומים—מאנדאט, המבוצע בידי ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת, הותקנה קביעה לעשיית הנחה מכל מס בגין תשלום מס רווחי חברות בפלשתינה (א"י), לא ימנע חיוב הסודיות, שהוטל בסעיף הזה, מלגלות — לפקידיה המורשים של הממשלה שבחלק, במקום או בשטח-הארץ ההם — אותן עובדות, העשויות להיות נחוצות כדי לאפשר את מתן ההנחה הנאותה, במקרים שבהם נתבעת הנחה מאותו מס באותם חלק, מקום או שטח-ארץ האמורים לעיל.

(4) כל אדם, שבאחיותו או בשליטתו נמצאים כל תעודות, ידיעות, דינים-וחשבונות או רשימות-שומה או העתיקהן של רשימות כאלה, הנוגעים ברווחיה או בנסמני-רווחיה של חברה כל-שהיא, והוא מוסר או מנסה למסור בזמן מן הזמנים אותן ידיעות, או דבר כל-שהוא הכלול באותם תעודות, דינים-וחשבונות, רשימות או העתיקים לאדם כל-שהוא —

(א) שאינו אדם, אשר לו הרשהו הנציב העליון למסור זאת; או

(ב) שלא לצרכי הפקודה הזאת,

יאשם בעבירה על הפקודה הזאת, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר למשך תקופה שלא תעלה על שישה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה פונט.

שימת מס
רווחי-החברות.

5. מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת יושם, על רווחיה (שיתבררו כנקבע להלן) של כל חברה, ויורם וייגבה מרווחיה (כנ"ל) של כל חברה, שיתברו בפלשתינה (א"י), או יופקו או יתקבלו בה, במשך כל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס—מס (שייקרא „מס רווחי חברות“) כדי סכום השווה לעשרה אחוזים מן המאה באותם רווחים; בתנאי כי מקום שהרווחים הם רווחים הבאים בתקופת חשבונאות בת שנים-עשר חודש, העשוייה להיות מתחייבת במס, לא יושם מס על מאתיים וחמישים הפונטים הראשונים מהם, ומקום שהרווחים הם רווחים

הבאים בתקופת חשבונאות קצרה יותר, העשוייה להיות מתחייבת במס, לא יושם מס על אותו סכום מן הרווחים, שמתכונתו למאטים וחמישים פונטים כמתכונת תקופת החשבונאות הקצרה יותר, העשוייה להיות מתחייבת במס, לשנים עשר חודש.

6.—(1) רווחיה של חברה, שעליהם יש לשלם, ומהם יש להרים ולגבות, מס רווחי חברות, בהתאם לקביעותיו של סעיף 5, יהיו רווחיה של החברה, שנקבעו לפי עקרונות מס־הכנסה (כמוגדר בזה להלן), אולם מתוך כפיפות להסגלות (ה"א פתוחה; גימ"ל קמוצה) הבאות, דהיינו:—

קביעת רווחים.

(א) הרווחים לא יכללו הכנסה שנתקבלה במישרים או בעקיפים באמצעות דייווידנדים או חלוקת־רווחים מאת חברה העלולה להיות נישומה למס רווחי חברות לפי הפקודה הזאת;

(ב) לא יורשה שום ניכוי בגלל התחייבות לשלם, או בגלל תשלום, מס רווחי חברות לפי הפקודה הזאת;

(ג) לא תחולנה קביעותיהם של תנאי (11) של סעיף 11(1) (ט) ושל סעיף 14 של פקודת מס ההכנסה, 1941, או קביעותיו המתאימות של כל חוק אחר הנוגע במס הכנסה;

מס' 23 'ש' 1941.

(ד) לא יורשה שום ניכוי בגין כל טראנסאקציה או פעולה של טיב כל־שהוא, שמיעטו באופן מלאכותי את סכום רווחיה של החברה לצרכי הפקודה הזאת;

(ה) לא יורשה שום ניכוי בגין הוצאות, אשר תעלינה על הסכום, שיראהו הנציב מסתבר ונחוץ, מתוך התחשבות בדרוש לעסקי החברה, ובמקרה של דמי מנהלים או תשלומים אחרים תמורת שירותים — על השירותים שעשאו למעשה האדם הנדון;

(ו) מקום שבקביעת הרווחים בגין כל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, היה הניכוי עשוי להיות מורשה, אלמלא קביעותיו של הסעיף הזה, ולדעתו של הנציב אין בניכוי משום סכום, שיש לייחסו באופן מסתבר ונאות לתקופת החשבונאות ההיא, העשוייה להיות מתחייבת במס, יהיה עשוי להיות מורשה כניכוי — בגין התקופה ההיא — רק אותו חלק של הניכוי בלבד, שייראה לנציב כחלק שאפשר לייחסו באופן מסתבר ונאות לתקופה ההיא, וכל יתרה של הניכוי ינהגו בה כמתייחסת אל אותה תקופה אחרת או לאותן תקופות אחרות (בין שהן כוללות כל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס, או חלות כולן או מקצתן בתחומיה, ובין שאינן כוללות כל תקופה כזאת או חלות בה), ככל אשר יראה הנציב לנאות;

(ז) מקום שביצעו של חוזה עובר את תחומיה של תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, תיחס לתקופה ההיא — אלא־אם יורה הנציב שלא־כן, מתוך התחשבות במסיבות מיוחדות כל־שהן — אותה מתכונת של כלל הרווח או ההפסד, שיצאו — או העתידים לצאת לפי האומדנה — מתוך ביצועו הגמור של החוזה, אשר אפשר לייחסה בדין לתקופה ההיא מתוך התחשבות במידת ביצועו של החוזה בתקופה ההיא;

(ח) מקום שתקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, אינה תקופה שעליה נערכו חשבונותיה של החברה, תיערכנה אותן חלוקה והקצאה — לתקופות מיוחדות — של הרווחים או ההפסדים, לגבי תקופה כל־שהיא שעליה נערכו החשבונות, וייעשה אותו צירוף של רווחים או הפסדים כאלה, או חלק מוקצה כל־שהוא מהם, שיהיו נראים נחוצים כדי להגיע לכלל קביעת

הרווחים שבאו בתקופת החשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס. כל הקצאה לפי הפסקה הזאת תיעשה לפי מתכונת מספר החדשים או שברי החדשים שבתקופות הנדונות, אלא אם יורה הנציב הוראה אחרת מתוך התחשבות במסיבות מיוחדות כל־שהן ;

(ט) מקום שנגרם הפסד לחברה בכל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס (וזה ייקבע כדרך שנקבעים רווחים, הבאים בכל תקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, לצרכי מס רווחי חברות), רשאית החברה לתבוע שאותו הפסד יועבר לתקופה הבאה, וככל־האפשר ינוכה מן, או יעומת לעומת, הרווחים, שיבואו בתקופת החשבונאות הבאה, העשוייה להיות מתחייבת במס, ואם יעלה ההפסד על הרווחים האלה וכדי המידה שיעלה עליהם — לעומת הרווחים שיבואו בתקופת החשבונאות שלאחריה, העשוייה להיות מתחייבת במס, וכך הלאה.

לצרכי הפסקה הזאת יהיו רואים כתקופת חשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, תקופת חשבונאות החייבת במס, כפי שהוגדרה לצרכי פקודת הכנסת המלחמה (מס רווחי חברות), 1945.

(2) במקרה של ערעור יהיו נתונים בידי בית־המשפט לערעורים כל כוח או שיקול־דעת, המוקנים לנציב לפי הסעיף הזה.

(3) לצרכי הסעיף הזה יהיה מובנו של הביטוי „עקרונות מס־הכנסה“, ביחס לחברה, העקרונות והקביעות המיוחדות (לרבות עקרונות וקביעות מיוחדות בדבר פיטורי הכנסה ממס), שלפיהם ובהתאם להם נקבעה הכנסה, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברה לצרכי מס־הכנסה, בהתאם לקביעותיו של החוק הנוגע במס־הכנסה העומד בתקפו — ביחס לשנת־השומה לצרכי מס־הכנסה, שבה מסתיימת תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, של החברה.

7. מקום, שהיתה חברה, העשוייה להיות מתחייבת במס רווחי חברות (שתיקרא להלן „החברה העיקרית“), ביום האחד באפריל, 1946, או נעשתה לאחר־מכן, או הנה בתאריך תחילתה של הפקודה הזאת, או נעשית לאחר־מכן, בעל מפיק־הנאה — בין בשם עצמה ובין בשמו של קרוא־שם, בין במישרים ובין באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות, או מקצתה במישרים ומקצתה באמצעות חברה אחרת או חברות אחרות—שידרו לא פחות מתשע עשיריות בהון־המניות הרגיל של חברה אחרת (שתיקרא להלן „חברת־העזר“), ינהגו — לצרכי הפקודה הזאת — ברווחיה או בהפסדיה של חברת־העזר כברווחים או הפסדים כסדרם של החברה העיקרית, כאילו היתה חברת־העזר סניף של החברה העיקרית, וחברת־העזר לא תהיה נישומה בנפרד למס רווחי־חברות בגין תקופת החשבונאות, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברת־העזר, או בגין חלק מאותה תקופה, שבהם היתה חברת־העזר, או הנה, חברת־העזר של החברה העיקרית, אם תגיש החברה העיקרית בקשה על־כך לנציב במשך שישה חדשים למן —

(א) תאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת — במקרה שהחברה העיקרית הנה בתאריך ההוא, או היתה קודם לתאריך ההוא, אותו בעל מפיק־הנאה כאמור לעיל ; או

(ב) תום תקופת החשבונאות הראשונה, העשוייה להיות מתחייבת במס, של חברת־העזר, שבהמשכה נעשית החברה העיקרית אותו בעל מפיק־הנאה כאמור

מס' 26 'ש' 1945.

קביעות ברבר
חברות־עזר.

לעיל — במקרה שהחברה העיקרית נעשית אותו בעל מפיק-הנאה לאחר התאריך ההוא.

או אותה תקופה ארוכה יותר, שיהיה הנציב עשוי להרשותה במקרה מיוחד כל-שהוא, או סוג של מקרים, לאחר שיובאו לפניו נימוקים נאותים.

8.—(1) סכום מס רווחי חברות, העשוי להשתלם בידי חברה כל-שהיא בגין הרווחים, הבאים בכל תקופת חשבונאות העשוייה להיות מתחייבת במס, יורשה לנכותו כהוצאה, לצרכי קביעת הכנסתה של אותה חברה — העשוייה להיות מתחייבת במס — בתקופה היא, לצרכי מס הכנסה — בהתאם לחוק הנוגע במס הכנסה.

ניכוי מס רווחי חברות בקביעת הכנסה העשוייה להיות מתחייבת במס, לצרכי מס הכנסה.

(2) מקום שהורשה לנכות סכום כהוצאה, מכוח תקפו של הסעיף הזה, יוחזר כל מס-הכנסה יתר (י"ד קמוצה; ת"ו צרוייה), ששילמוהו עקב כך חברה או אדם אחר כל-שהם, לאותה חברה או לאותו אדם אחר.

9.—(1) מקום שחברה נמצאת בפירוק לא יחלקו המחסל, הנקוט (נו"ן קמוצה) או אדם אחר, שבידו השליטה על האקטיב של החברה, אותו אקטיב, או כל חלק ממנו, עד-אשר תוקצב הקצבה—להנחת דעתו של הנציב—כדי לשלם כל מס רווחי חברות, שהחברה עשוייה להיות חייבת בו, מתוך התחשבות נאותה בקביעותיו של סעיף 220א מפקודת החברות.

חברה בחיסול.

(2) כל מחסל, נקוט או אותו אדם אחר כאמור לעיל, המחלקים את האקטיב של החברה, או כל חלק ממנו, בלי להקציב הקצבה כזאת כאמור לעיל, יאשמו בעבירה, ויהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס כדי פיי-שלושה בסכום כל מס רווחי חברות, שהיה עשוי להיות משתלם.

פרק כ"ב.

10. מחסל או נקוט, שנתמנו בידי בית-המשפט או לפי חוק כל-שהוא, העומד בתקפו בפלשתינה (א"י), ובידם ההכוונה (ה"א פתוחה; כ"ף שוואית), השליטה או ההנהלה של רכוש כל-שהוא של חברה, יהיו עשויים להתחייב במס רווחי חברות באותו אופן וכדי אותו סכום, שהיתה עשוייה להתחייב בהם אותה חברה.

מחסלים ונקוטות עשויים להתחייב במס.

11.—(1) חברה שמושבה אינו בפלשתינה (א"י) (שתיקרא להלן בסעיף הזה „חברה לא-תושבת“) תהיה נתונה לשומה ולתשומת רווחי חברות על שמם של כל מיופה-כוח, סוכן מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל — בין שבאים הרווחים לידי אותם מיופה-כוח, סוכן-מסחרי, סוכן, נקוט, סניף או מנהל ובין שאינם באים לידיהם — באותו אופן וכדי אותו סכום, שהיה נישום ומושם על החברה הלא-תושבת, אילו היה מושבה בפלשתינה (א"י) והיתה מקבלת אותם רווחים למעשה.

סוכן וכו' של חברה, שמושבה מחוץ לפלשתינה (א"י), עשוי להתחייב במס.

חברה לא-תושבת תהיה נתונה לשומה ולתשומת מס בגין רווחים כל-שהם הבאים — בין במישרים ובין בעקיפים — מכל ייפוי-כוח, סוכנות מסחרית, סוכנות, נקוטות, סניף או הנהלה, או באמצעותם, ומבחינה זו תהיה נתונה לשומה ולתשומת מס על שמם של מיופה-כוח, הסוכן המסחרי, הסוכן, הנקוט, הסניף או המנהל.

(2) רב-החובל של כל ספינה, שבעליה או שוכרתה היא חברה לא-תושבת, העשוייה להיות מתחייבת במס הכנסה, לפי קביעותיו של סעיף 19 מפקודת מס ההכנסה, 1941, או לפי קביעות מתאימות כל-שהן של חוק אחר כל-שהוא, הנוגע במס הכנסה, יהיו רואים אותו (בלי להוציא, על-ידי-כך מן הכלל כל סוכן אחר) כסוכנה של אותה חברה לא-תושבת לכל צרכי הפקודה הזאת.

מס' 23 'ש' 1941.